

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. C. M. JELGERSMA, H. L. DINGER, L. M. DE JONG,
A. G. MARIS, E. KANN, B. C. VAN BALEN WALTER.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

21e JAARGANG.
No. 22.

DONDERDAG
10 APRIL 1919.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE
VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS f 4.— P. JAAR,
WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT.
DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER.
DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Van de Redactie.

Delftsch Studentencorps.

Caroussel-Uitvoering, door K.
D. S. Lawn-Tennis-Club.
Studenten Societeit Phoenix. Nieuw aangeschafte boeken.

Vereenigingsleven.

Civiel- en Bouwk. Studentengezelschap „Practische Studie.”
Sociaal-Techn. Vereen. van Democr. Ingen. en Architecten.
D. S. G. Z. Bestuursamenstelling.
Practisch-Indealisten-Associatie. Verslag Openbare Voordracht,
door H. G. Fokker.

Ingezonden.

Nogmaals de Wijnkoop-avond, door H. C. A. Holleman.
Altijd, door Frijlinck.
Door R. Houwink.
Vale Idealen, door L. M. de Jong.

Studiebelangen.

Centrale Commissie voor Studiebelangen.

Uit de Pers.

Vereeniging tot bestudeering van Socialistische Vraagstukken.

Correspondentie.

Agenda.

VAN DE REDACTIE.

Wegens plaatsgebrek zijn de volgende stukken de vorige week
blijven liggen:

- 1e. Vale Idealen van L. M. de Jong.
- 2e. Een ingezonden stuk van R. Houwink.
- 3e. Vereeniging tot bestudeering van socialistische vraagstukken.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Caroussel-Uitvoering.

Na twee jaar, waarin het niet mogelijk is geweest de gebruikelijke
Caroussel-Uitvoering te geven, heeft deze eindelijk weer eens j.l.
Vrijdag plaats gehad, en — het mag worden gezegd — met heel
veel succes. In de door versiering onherkenbaar geworden manège,
viel voor vaklui en leeken veel te zien. Want men kon er niet
alleen leeren hoe het gedaan, maar ook hoe het niet gedaan moest
worden.

De president, de heer Otten, opende de uitvoering met een zeer
geslaagde rede, waarbij hij te paard zat. Dit is gewoonte bij de
Carousselclub en het verhoogt ook altijd het succes der speeches.

Het eerste nummer was een drafmanoeuvre in cow-boy costume,
uitgevoerd door een achttal, op hippisch gebied weinig bekende,
doch daarom niet minder bekwame, personen. De muziek van
eenige eerste krachten uit het gezelschap „De hooge Q” luisterde
het geheel op. Toen de film van draf in galop overging, hoorde
men een electrisch belletje, en daarna ging ook de muziek in galop
over. Niet zoodra waren de cow-boys van het doek verdwenen of
de heer Koenen in clownsgeedaante kwam het publiek amuseeren,
doch zijn grappen duurden slechts kort, want weldra kwam de
directeur der manège, de heer Van Ommeren binnengereden. Om
het door hem vertoonde ten volle te apprecieeren moet men weten
dat Neeltje een buitengewoon lastig paard is. De contra-galop en
de zijgangen waren zeer te loven. Na afloop van dit nummer werd
hem door den president een krans overhandigd, als belooning voor
de moeite welke hij zich had getroost om de uitvoering te doen
slagen.

Het volgende nummer was een Flèche gereden door twee dames
en twee heeren. Dit was het succesnummer van den avond, het
werd dan ook „keurig” gereden; de dames zagen er allerliefst uit
in hunne jockey-pakjes. Na afloop werd hen zeer galant door de
heeren een bouquetje aangeboden.

Na eenige grappen van den clown kreeg men nu een classiek
nummer te zien van 4 dames en 4 heeren. Alle manoeuvres werden
op fluit-commando uitgevoerd. Het paard van den heer Roodenburg

trok zoo nu en dan wel eens een bedenkelijk gezicht, en het
publiek verwachtte elk oogenblik een gekraak te hooren, maar alles
is toch goed afgelopen en de dames kregen voor belooning weer
een bouquetje.

De president van den Senaat, eere-lid van het Caroussel-bestuur,
was intusschen te paard geklommen en kwam te zamen met den
heer Otten de manège binnenrijden, alwaar hij op een welsprekende
wijze de Caroussel-club gelukwenschte en namens den Senaat den
heer Otten een krans aanbood.

Na de pauze, die gehouden werd in een tot Foyer ingericht ge-
deelte der T. H., kreeg men een Hongaarsche post te zien. De
Hongaar, de heer B. ter Kuile, wakte een en al bewondering al
zweefde hij wel eens tusschen hemel en aarde. Ook hem werd
een krans. Vervolgens kwamen twee krachtprollen hun kunsten op
het paard vertoonen. Hun toeren waren als van beroeps-athleten,
maar aan hun gebaren kon men wel zien, dat zij in het dage-
lijksch leven iets anders deden. De strooïeden en sigaretten
„deden” buitengewoon goed.

In het nu volgende springnummer kon men vooral zien hoe het
niet moest. Het publiek beleefde tweemaal een angstig oogenblik.
Doch er waren ook goede ruiters. De jury, die bestond uit de
heeren W. Six, F. 't Hooft en P. F. S. Otten kende den eersten
prijs, bestaande uit een krans, toe aan den heer H. ter Kuile welke
een fout had gemaakt.

Als finale werd er een galop-manoeuvre gereden door vijf heeren.
En als men hierbij in het programma keek, dan zag men, dat dit
het bestuur was der Delftsche Studenten Caroussel-Vereeniging.

Tiermede was de uitvoering afgelopen, maar voor leden en
genoodigden wachtte op de S. P. een voortzetting van het feest.
Het souper op de bovenzaal was zeer geanimeerd.

K.

D. S. Lawn-Tennis-Club.

Vanaf Maandag 7 April zijn de banen voor leden opengesteld.
Sleutels en ballen zijn te verkrijgen bij den heer Schumm,
Leeuwenhoeksingel 35, en moeten daar ook steeds weer worden terug
bezorgd. Vanaf Maandag 14 April zijn ballen en sleutels te ver-
krijgen aan het buffet op de S. P., alwaar ook het genoemde cahier
ter invulling ligt. Zie verder aankondiging op de S. P. (Vereeni-
gingsbord).

Oefent U allen voor de Interacademiale wedstrijden welke
20, 21 en 22 Juni te Noordwijk zullen worden gehouden.

Delft moet en zal zegevieren!

De Secretaris,
OTTEN.

Studenten Societeit „Phoenix”.

BIBLIOTHEEK.

Nieuw aangeschafte boeken.

- A. VAN COLLEM. — Lieder en I (Lieder en van huisvljht).
RABINDRANATH TAGORE. — Chitra (Een spel in één acte).
" " — De Hoovenier.
" " — Kabir (Bloemlezing uit zijn gedichten).
" " — De Wassende Maan (Lieder en van het kind).
" " — Wijzangen.
RABINDRANATH TAGORE. — Sādhanā.
NOTO SOEROTO. — Rabindranath Tagore. (Een biografische schets).
WILLEM SCHÜRMAN. — De Beul.
Dr. KARL ABRAHAM. — De Droom en de Mythologie.

Vertaling
FREDRIK VAN EMDEN.

I. Nederlandsch.

- IVANS. — Het spook van Vörösheggy.
BARBRA RING. — De Jonkvrouw.
LEONID ANDREJEF. — De Gedachte.
" " — De opstandige Dorpspriester.
IVAN TOERGENEF. — Vaders en Zonen.
NEELTJE LOKERSE. — Bertha van Doorn (Een boek van strijd en leed).
(geschenk).

II. Fransch.

EMILE VERHAEREN. — Les Ailes rouges de la Guerre (Paëmes).
 GEORGES DUHOMEL. — Vie des Martyrs (1914—1916).
 IVAN HAY. — Les Premiers Cent Mille.

III. Engelsch.

JACK LONDON. — The Rood. (*geschenk*).
 JOHN BUCHAN. — Greenmantle. (*geschenk*).
 E. TEMPLE THURSTAN. — The Evolution of Katherine.
 E. V. LUCAS. — Swallen-Headed William.

IV. Duitsch.

ALFRED KUBIN. — Die andre Seite.
 KURT EISNER. — Die neue Zeit.
 AGNES GÜNTHER. — Die Heilige und ihr Narr.
 CLARA VIEBIG. — Töchter der Hekuba.
 A. HOFFMANN VAN BESTENHOF. — Der Mann mit den drei Augen.
 MAX DAUTHENDEY. — Lingam. (Ausiatische Novellen).
 FREIHERR VON SLICHT. Die Tochter des Kommandeurs.
 LATZKO. — Menschen im Krieg.

VI. Geschiedenis.

GEORGES LECOMPTE. — Clemenceau.
 KARL KAUSHY. — Habzburgs Glück und Ende.
 HAROLD OWEN. — Commonsense about the Shand. (Oorlogsbrieven van Duitse Studenten).

VIII. Sociale Wetenschappen en Onderwijs.

J. HUIZINGA. — Mensch en Menigte in Amerika.
 DANIEL HALÉVY. — Le Président Wilson. (Étude sur la démocratie Américaine).
 EDUARD BERNSTEIN. — Völkerbund oder Staatenbund.
 DR. MARIO MONTESSORI. — De Methode Montessori.

X. Kunst.

MAX SAUERLANDT. — Griegische Bildwerke. (*geschenk*).
 " " — Deutsche Plastik des Mittelalters. (*geschenk*).

XII. Wijsbegeerte en Godsdienst.

JOHANNES RUSBROER. — Het sieraad der geestelijke bruiloft.
 JUSTUS TAL. — Jood en Jodendom in Christelijke omgeving.

VEREENIGINGSLEVEN.

Civiel- en Bouwkundig Studentengezelschap
„Practische Studie”.

Excursie Havenwerken Amsterdam.

Aangezien het aantal deelnemers aan de excursie op Zaterdag 12 April naar Amsterdam zeer groot is, heeft het Bestuur, op aandrang van de ingenieurs die die excursie zullen leiden, besloten een aantal deelnemers te schrappen, beginnende met de bouwkundigen en vervolgens jaarsgewijze de civielen (80 deelnemers). De lijst dergenen die kunnen deelnemen, ligt in de keuken van het Hoofgebouw der T. H.

—o—

Door uittreden van de heeren M. de Bussy, N. Th. Koomans en J. P. Thijsse Jr. is het bestuur als volgt samengesteld:

A. Bos,	Voorzitter.
J. W. Dinger,	Sekretaris.
A. G. Maris Jr.,	Penningmeester.
Mej. A. E. F. Gratama,	Archivaresse.
G. Hordijk,	Vice-Sekretaris.
E. J. Koch,	Civiel afgevaardigde naar de C.-C.
L. Ch. Kalf,	Bouwkundig afgev. naar de C.-C.

De Sekretaris,

J. W. DINGER.

—o—

„Opgaven voor het Candidaats-examen voor Civiel- en Bouwkundig Ingenieur 1900—1912 en 1913—1918”, te verkrijgen in de Keuken van de T. H., bij den bediende Bloklander.

Prijzen resp. voor leden f 0,25 en f 0,75;
 voor niet-leden f 0,50 en f 1,—.

Sociaal-Technische Vereeniging
van Democratische Ingenieurs en Architecten,
Afdeling Delft.

OPENBARE BIJeenKOMSTEN in „Ons Huis”, op Donderdag 10 April 1919, 's avonds 7.30.

Onderwerp: „De Delftsche Studie”.

Inleiders: de heer Th. A. Struik. Algem. Beschouwingen. Civiele afd.
 Scheikundige afdeling: de heer K. J. Vermeulen, t.
 Werktuigkundige afdeling: de heer L. Vos.

Op Maandag 14 April 1919, 's avonds 7.30.

Inleiders: de heer F. Spoon. Electrotechnische afdeling.
 Mijnbouwkundige afdeling: de heer C. P. M. Frijlinck.

Secretariaat: Oude Langendijk 13.

D. S. G. Z.

Het bestuur van het „Delftsch Studenten Gemengd Zangkoor” is als volgt samengesteld:

A. M. Knottnerus,	Voorzitter.
Tj. L. Reitsema,	Secretaris,
	Nieuwstraat 7.
Mej. E. G. T. W. Vaes,	Penningm.
A. van Osenbruggen,	Bibliothecaris.
Mej. C. de Gelder,	Commissaris.

Practisch-Idealisten-Associatie.

VERSLAG van de OPENBARE VOORDRACHT (voor studenten en burgers) op 21 Maart 1919 gehouden door den heer VAN DER LEEUW, Algemeen Leider der P. I. A. over doel en werkwijze der associatie.

Spreeker begon zijn voordracht door de maatschappij met een tuin te vergelijken, waarin men op twee manieren kan planten, op die van het kind en op die van den tuinman. Het kind zet er takken en bloemen in en is dan bedroefd als deze niet blijven leven. Maar de tuinman bewerkt eerst den grond en laat er dan sterke levende planten in opgroeien. Evenzoo met onze sociale samenleving, waarvan men den uiterlijken vorm veranderen wil inplaats van te beginnen met het innerlijke leven in den mensch zelf. Wanneer we een oud wrak huis hebben waarvan de bewoners onderling voortdurend in onmin leven dan zal de strijd niet ophouden door een nieuw huis in de plaats van het oude te zetten. Zoo is ook een communisme waarin een verdorven geest heerscht een even groote hel als een zuiver kapitalistische staat. Kapitalist en bolsjewiek beiden staan op het standpunt van het kind, zij willen een ideale maatschappij door een mooie vorm te scheppen — die zonder een edele, bezielende geest toch niet kan blijven bestaan.

De bolsjewiki zijn voor de praktische idealisten niet radicaal genoeg; d.w.z. zij tasten niet voldoende den wortel (radix) van alle kwaad aan, immers zij veranderen niet het innerlijke leven. Het innerlijk groeiproces in de samenleving wordt miskend.

De bolsjewiki vragen niet: „Wat leeft in U als mensch; wat is de drang die U voortstuwt in het leven, het motief, dat achter Uw werken ligt”; maar zij vragen alleen: „wie wil meewerken om de oude toestand op te ruimen”, zonder dat ze in staat zijn een nieuwe betere toestand te scheppen of haar zelfs helder voor oogen hebben.

Men zal ons zeggen: „Deze idealen zijn vaag en onwerkelijk.” Toch zijn er geen die meer praktisch zijn, want men zou zien, dat ze in de oude samenleving langzamerhand een nieuwe hoogere zouden doen groeien. De oude toestanden zijn te vergelijken met een brug die verrot is. De behoudende zou zeggen: och, laat hem staan en vertimmer hem zóó, dat hij niet inzakt. Toch komt de katastrofe dan vroeg of laat! Een tweede groep gooit er een bom onder, laat de brug in de lucht vliegen en bemerkt dan te laat dat er nu in het geheel geen verbinding meer is. De praktisch idealist echter begint met een nieuwe brug naast de oude te bouwen of zelfs in de plaats ervan met gebruik van een deel van dezelfde materialen.

Dit nieuwe leven bestaat al geruimen tijd in den mensch, doch is vooral in de laatste tijden van oorlog en revoluties voor ieder werkelijk geworden. Vóór den oorlog was de verhouding tusschen de volkeren op mededinging en naijver gebaseerd in den vorm van het beruchte machtsevenwicht dat geen evenwicht bleek te zijn. En ook een revolutie op naijver gebaseerd leidt tot katastrofes.

Na al wat gebeurde, is het onmogelijk dat de oude toestand weer terugkeert en ieder moet meegaan of hij wil of niet. Echter kan hij dit op twee wijzen doen; als tegenwerkende kracht, als een voortbewogen last, of hij kan trachten mee te helpen en op te bouwen. Het nieuwe ideaal is niet om geld, aanzien of eer te verwerven, maar om de grootste geestelijke ontplooiing te bereiken.

Op elk gebied heeft dit ideaal zijn boodschap te brengen. Letten we op de opvoeding, dan zien we dat er geen opvoeding is, doch alleen onderwijs. Men vraagt niet, wanneer de jongere de school verlaat: „Is hij een beter mensch?”, maar: „Heeft hij intellectueel zich dit of dat meester gemaakt?” Het nieuwe ideaal hierin is: het geven van een ontwikkeling die lichamelijk, verstandelijk en geestelijk is.

Op Godsdienstig gebied zien we een groote versplijting van secten en kerken, waarin de vorm hooger wordt geacht dan de inhoud. Het godsdienstig gevoel (dat niet van een bestaande kerk afhankelijk is) is datgene wat de menschen vereenigt (religio is de band die allen vereenigt). In de naaste toekomst zullen allen verbonden zijn door een besef van samenwerking.

De nieuwere Kunst streeft naar geestelijke bewustmaking van den mensch en wil niet slechts de innerlijke verschijningsvorm der dingen nabootsen, maar meer het geestelijk leven dat binnen de objectieve vorm besloten is. Deze kunst zal het dagelijksch leven in alle onderdeelen doordringen.

De Politiek van de toekomst zal zijn een samenwerking van alle partijen, waarbij het vertrouwen gegeven wordt aan wie geestelijk het hoogste staat en wie bevoegd is te leiden.

Niet allen moesten heerschen, maar de innerlijk besten.

Ook in de economische wereld zal in de komende tijden het nieuwe ideaal verwezenlijkt worden en zullen werkgever en en werknemer samenwerken.

We zien in de wereld de idealisten en de materialisten naast elkaar; beiden willen verbetering van toestanden. De eerste missen echter vaak de practische kennis, de laatsten zijn onwetend van de richting waarin zij hervormen moeten. Beiden moeten echter samenwerken, daar zij elkaar noodig hebben, zoo er niets verloren

wil gaan. Noch bij maatschappelijke hervorming, noch bij de opvoeding wordt dit beseft. Inplaats van te letten op wat in den jongere leeft aan wil tot rein leven, tot dienst aan de menschheid en andere hooge idealen worden deze neergedrukt en geknot. Als reactie hiertegen dient de eerste groep in de P. I. A.; dus om het idealisme door onderlinge uitwisseling van gedachten te *versterken*. Een tweede groep wil het ongedefinieerde idealisme verwezenlijken door te *bestudeeren* op welke wijze het practisch kan gemaakt worden. De derde groep bestaat uit hen die reeds in de practijk staan en die daar het nieuwe leven tot verwerkelijking brengen.

Bij het debat wees de heer Vos op het feit dat de laatste tijd zoovele vereenigingen opgericht waren met dezelfde beginselen als de P. I. A. Hij vindt er een gemis aan analyseerend vermogen — het worden dromerijen — en noemt dan eenige practische idealen, zooals verbetering van de woningbouw.

Hij vindt ook dat het socialistisch congres te Bern veel beter in staat is om een nieuwe samenleving op te bouwen dan de conferentie te Versailles. *) Spr. eindigde met de hoop uit te spreken dat ieder practisch idealist zich zal werpen in de maatschappij en in het socialisme, teneinde direct van practisch nut te zijn.

De heer Van der L. antwoordde hierop dat juist gewaakt moet worden tegen versplitsing en hij deelde mede dat reeds contact is verkregen met genoemde vereenigingen van jongeren. Echter is de P. I. A. geen nieuwe vereeniging naast de andere, maar werkt door alle andere heen. Wat het socialisme betreft meende de heer v. d. L. dat het in 1914 gelegenheid gehad heeft om aan toonen wat het kon. Het deed toen niets, nu is 't te laat.

De heer Bauer merkte op dat in een ellendig huis geen idealisme mogelijk is. Een betere stoffelijke toestand moest het eerst mogelijk maken.

De heer v. d. L. antwoordde hierop dat ook hij zeer zeker die stoffelijke verbetering wenscht. Echter is die alleen niet voldoende. Vaak zien wij ondanks ellendige omstandigheden een waarachtig idealisme leven. Het kapitalisme wordt niet omvergeworpen door menschen dood te schieten of huizen af te breken. *Iemand kan rijk zijn en toch communist of totaal arm en kapitalist in zijn hart.* Hervorming moet beginnen in de menschen zelf en niet in de eerste plaats in de wereld daarbuiten.

H. G. FOKKER.

*) Zie „Practische Idealisme” Maart 1919, blz. 7.

INGEZONDEN.

Nogmaals de Wijnkoop-avond.

De heer Van Loenen en naar ik vermoed velen met hem hebben mijn stuk over 't bovenstaande blijkbaar niet goed begrepen. Ik zal daarom ter toelichting vertellen hoe ik er toe gekomen ben om het te schrijven.

Toen ik van de vergadering kwam voelde ik me sterk onbevredigd en ik heb er eenigen tijd over moeten denken, waarom. Ten slotte begreep ik het: er was weer een stuk van mijn respect voor onze studentenmaatschappij, die ik zoo graag beter had willen zien, afgebrokeeld. Ik was naar de vergadering gegaan in de onbewuste hoop, dat ik daar studenten zou kunnen hooren getuigen van hun krachtig geloof in hun maatschappelijke idealen, dat ik daar in bewondering zou kunnen luisteren, naar menschen die hebben wat ik altijd gemist heb: een krachtig maar toch goed gebaseerd ideaal. En daar krijg je dan te hooren van allerlei geredeneer, koud en nuchter gefilosofeer, onzeker gezoek, vinnige aanvallen op onverdedigde punten, wanbegrip en nuchterheid.

Begrijpt U nu een beetje mijnheer v. L. waarom ik schrijven moest zooals ik deed: overdreven, arrogant zelfs, dat ik moest afgeven op die stompzinnige logge massa van de vergadering die daar maar zat te luisteren als koeien? De lui hadden nog nooit zoiets gehoord, ze waren verstomd, een beetje verschrikt, maar bovenal koppig. Een ding stond voor hen vast: zooals de communisten het willen is het niet goed. Maar toen het er op aan kwam waren ze met zijn allen te benauwd, omdat in een motie tegenover Wijnkoop vast te leggen, zelfs tegenover den onberedeneerde dogmaticus als de heer Wijnkoop voelden ze zich nog de mindere.

Het lust me niet mijnheer v. L. om al uw zorgvuldig samen gesprokkelde tegenargumenten te weerleggen. Als U het bovenstaande niet met mij kunt voelen, als U vindt dat de studenten op de vergadering nog zoo'n slecht figuur niet geslagen hebben, als U in bewondering is voor den heer Wijnkoop, dan zou ik U met de meest zorgvuldige argumentatie toch niet kunnen overtuigen.

H. C. A. HOLLEMAN.

Altijd.

Even wil ik nog antwoorden op de uitingen van de heeren Otten en Gevaerts naar aanleiding van „straks!”

De heer O. spreekt over het idealisme der jongeren en doet het voorkomen, alsof dat slechts in sluimerende toestand aanwezig zou zijn

Ik heb echter geschreven over een rustig en heilig idealisme, dat leeft en dat ik me daarin niet vergist heb, bleek me wel door gesprekken met talrijke jongeren over dit onderwerp.

De wijze waarop de heer O. mijn gezegde gebruikt grenst aan valsche citeeren.

Natuurlijk wensch ik, dat juist deze jongeren voor hun idealen pal zullen staan en de handen ineenslaan om verbetering te brengen.

Mijn heele artikel „straks!” was daartoe een opwekking, een oproep, die ik met kracht herhaal: „Jongeren, laat U het jeugdijg

vuur niet dooven, sluit U aaneen, bespreek de toestanden, niet in een geest van vijandigheid, maar bezielde door de onzelfzuchtige wil te werken voor de Studentensamenleving. Baant de wegen voor wie na U komen!” „Als het getij verloopt, verzet men de bakens”, zegt het oude spreekwoord. Laat ons de bakens verzetten, laat ons een nieuw richtsnoer aanvaarden.

Dat de heeren O. en Gevaerts niet ook reeds de dageraad van het nieuwe zien aanbreken, stemt mij treurig. Hoe gaarne zou ik willen, dat wij eensgezind konden optrekken de toekomst tegemoet!

Dat de heer G. de aandacht heeft gevestigd op een bijkomende factor n.l. de materieel ongunstige toestanden is zeer verdienstelijk.

Van hoe meer zijden het vraagstuk belicht wordt, hoe beter; toch zal een ieder me toe geven, dat bij de nu heerschende toestanden, studenten die fuiven en feesten *willen*, het tóch doen zullen, zij het dan ook op min-kostbare wijze.

Maar dat de kroegfeesten nu niet trekken, ligt in hoofdzaak in de psyche van den student.

Het misverstand omtrent het 2^e punt wordt waarschijnlijk veroorzaakt, doordat de heer G. veronderstelt dat ik *alle ouderen zonder uitzondering* minder acht wegens koud naturalisme.

Ook ik denk vaak in dankbare herinnering terug aan enkele senatoren en andere functionarissen, die in 1914 reeds tot de oude garde behoorden, als mannen waar aan een ieder zich gerust kan spiegelen. Zij óók echter hebben vaak hun stem verheven tegen sleur en schijn.

Ten slotte er is oud en nieuw, maar niet omdat iets oud is, is het verwerpelijk.

Slechts wanneer de omstandigheden duidelijk toonen, dat iets *verouderd* is, moet gezocht worden naar de fouten en als die gevonden zijn, moet niet getalmd worden een gezondere basis te scheppen. Er is *altijd* idealisme geweest en ik hoop dat het ook altijd zal blijven.

Ook is er altijd een achterblijven van de gevormde, de geregelde wereld bij de tijdgeest en bij tijden wordt de achterstand zoo hinderlijk, dat verbetering der vormen niet uitblijven mag, daar anders zich catastrophaal toch een nieuw evenwicht vormt.

Aan het eind van G's betoog trof mij pijnlijk zijn opmerking over de P. I. A. met zijn hoogst ongegrond verwijt van daadloosheid.

Iemand, die zoo weinig weet waarover hij schrijft, moest liever eens onbevooroordeeld kennis trachten te nemen van een nieuwe beweging; welke als een van haar grondbeginselen *de uitleving in de practijk* op den voorgrond stelt.

Laat ik eindigen met de wensch, dat de huidige beroering inzake onderlinge omgang niet na de Paaschvacantie in examenwee verstikt worde, maar dat vruchtbare hervormingen er uit voort mogen sproeten!

FRIJLINCK.

Aan de
Redactie van het Studenten Weekblad.

Als een buitenstaander al dat geschrijf naar aanleiding van „Toen en Nu” doorleest, dan moet hij dunkt me wel tot de overtuiging komen dat het in het Corps bar slecht gesteld is, en dat het heusch geen genoegen moet zijn, om corpslid te wezen, en gebukt te gaan onder de zwaren last van al die kunstmatigheid en „mossen”.

Wat die kunstmatigheden betreft, daar moet ik de ontevreden in dit opzicht gelijk in geven, dat er werkelijk wel eenige vereenigingen zijn, die niet zoo erg veel bestaansrecht hebben, ofschoon dit met de meeste niet het geval is, maar men moet niet vergeten, dat als die vereenigingen niet bestonden, een groote groep menschen dat gemis zeker zwaar zou voelen, terwijl nu alles met elkaar een geheel uitmaakt, zoodat men zich, in het corps tredende op alle gebied kan bewegen.

Maar dan bestaat er volgens de klagers, en daar wil ik tegen opkomen, nog een *kunstmatige* afscheiding tusschen jaren en clubs onderling. Ja, er bestaat inderdaad een afscheiding, en goddank, goddank, dat die bestaat, maar dat die kunstmatig is, dat is niet waar; die afscheiding is volkomen in overeenstemming met de afscheiding, die men overal onder de menschen vindt.

De oorzaak van een afscheiding tusschen de jaren wordt m.i. volkomen verklaard door den heer E. Kann. Deze verklaring wil ik hier nog door staven, dat er onder de ouderen absoluut geen afscheiding, veroorzaakt door verschil in corpsjaren, natuurlijk wel door verschil in leeftijd, gevoeld wordt (boven het 2e jaar reeds niet meer).

Maar nu de afscheiding tusschen de clubs onderling. Daarop slaat mijn „goddank.” Lijkt het den klagers zoo'n ideaal als een heel jaar frère-compagnon met elkaar moet omgaan? Maar menschen dat is toch absoluut onmogelijk, waar je toch binnenkort zult zien, dat zich binnen je eigen club kleine coterietjes zullen vormen. Wat wil je dan van een broederschap van een goeie honderd menschen verwachten. Een afscheiding tusschen vele clubs bestaat, maar waar dat kunstmatige in te zoeken is, is mij een raadsel. Een ieder is toch vrij die afscheiding door te voeren, zoover hij zelf maar wil, en kan toch ook uit andere clubs z'n vrienden zoeken.

En hier kom ik op tegen de regelen van den heer Frijlinck . . . en naderen de warme sferen van geest en lieflijke broederschap. De verdeeldheid wijkt voor eenheid . . . enz. Ja, geachte heer Frijlinck, wanneer U dat van alle menschen gedaan kon krijgen, en het corps was dan nog net als nu, ja dan zou een liquidatie binnenkort moeten volgen, maar zoolang de verhouding tusschen de leden onderling met hun nog steeds egoistisch karakter overeenkomt, is een algemeene verbroedering nog niet te verwachten. Men moet wel buitengewoon idealistisch zijn, om alle menschen in zoo'n schoon daglicht te kunnen bezien, maar de practijk leert dagelijks wel het tegenovergestelde.

Wat de mores betreft, ik kan me maar niet begrijpen, wat er toch voor verkeers in die dingen zit. Het zou toch absoluut belachelijk zijn, als de eerste jaars zich maar van alle luie stoelen meester konden maken. En waarom moeten eerste jaars in de voorzaal komen, die nu

eenmaal veel te klein is om alle geregeld komende kroegleden te kunnen bevatten. Dat jongere jaars niet over de achtertrap mogen, vind ik uitstekend, omdat dat ding geen ingang voor de sociëteit, doch voor het kantoor is, en feitelijk alleen voor personeel en leveranciers dient. Het zou m.i. nog veel beter zijn, als de passage daarlangs aan ieder lid verboden werd. Dat iemand aanstoot zal nemen aan mores als inauguratiediner en clubinauguratie, kan ik me toch ook niet voorstellen. Neen ik geloof, dat, indien de aanvallers het corps eens van de praktische kant bezagen, en niet van hun idealistische, onpraktische, velen de boel nog niet zoo erg verkeerd zouden vinden.

R. HOUWINK.

Delft, 30-3-'19.

Vale Idealen.

Naar ik meen heb ik den heer Otten in zijn ingezonden stuk „Toen en Nu” begrepen, hoewel ik in het midden laat of dit stuk wel precies uitdrukte hetgeen hij zelf bedoeld mag hebben. Maar ik begrijp niets van den heer Frijlinck, den heer Lodder, van de

heeren Bijvoet, Konijnenburg, enz., van den heer Roelfsema en zijn obscuurlingen-ondervereeniging. En vooral den heer Frijlinck begrijp ik niet; vooral hém niet, omdat het mij vaak bleek, dat hij een scherp en daarbij overzichtelijk verstand heeft. Hij weet zijn opinie steeds zuiver en logisch uit te drukken, maar nu ik, juist hierdoor, een vrij goed beeld van zijn opvatting van de kroeg kan krijgen, nu begrijp ik er niets van, hoe die zoo eigenaardig bestaan kan! Hij spreekt in verband met de kroeg over ondoorgrondelijkheid, hechte fundamenteen, aanstormende nieuwe geest, krampachtige trekkingen van een gewond dier, dogmengeloof, eerstgeborene en heropbouw. Wat bedoelt hij er mee? Wat wil dan die „aanstormende nieuwe geest” van de kroeg maken? Als men den heer Frijlinck eens precies liet doen wat zijn „heilig en rustig idealisme” hem voorschrijft, als hij allen van de kroeg verwijderde in wien het „verstard dogmengeloof” leeft en alle „zoogenaamde obscuren”, van wie hij „de grootste verwachtingen heeft”, in de kroegzalen liet, als alles er leefde in de „sonore klank” van dien „lichtenden dageraad”, als de heer Frijlinck dus volgens zijn overtuiging alles had gedaan om de kroeg een „warme sfeer van liefderijke broederschap” te geven — zou dan de kroeg gezellig zijn?

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Wijnhaven 6-7 **HOTEL „CENTRAL”** Oude Delft 92

Café-Restaurant Eerste Rang.

Auto- en Rijwiel-Garage aan de achterzijde der zaak, Oude Delft 92. Tevens ingang.

Zalen voor Vergaderingen, Déjeuners, Diners en Soupers.

Ook Diners bij abonnement. :: Avondsotels.

UITSTEKENDE KEUKEN.

BILLIJKE PRIJZEN.

ONTVANGEN groote keuze

NOUVEAUTÉ'S.

VAN HEDEN AF WEDER VERKRIJGBAAR
NASSI GORENG

Aanbevelend,

CHR. F. RÜTER, OUDE DELFT 120
UITZENDING VAN DINERS

„AU FIGARO”

G. KIELA & KAPPER

Oude Delft 166. Telefoon 624

Schuin tegenover Museum „Huis Lambert van Meerten”

Restaurant DE POOL.

MARKT 25a.

Gelegenheid om te Dineeren

ook **AVOND-SHOTELS.**

Nog één TAFEL voor 5 à 6 Personen
disponibel, liefst bij elkaar,
tegen abonnementsprijs.

J. A. DE VOS,

Eigenaar.

Voor de levering van

Delftsche Limonade-Siropen

beveelt ondergetekende zich beleefd aan.

W. DE HOOGH,

OUDE DELFT 152.

Telefoon 15.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
10 APRIL 1919. No. 22.

Nu weet ik wel, dat gij allen, heilige en rustige idealisten, licht om het woord gezellig. Zoo een woordje valt immers weg tegen den sonoren klank van uw gemeenplaatsen. Diabolisch, synthetisch, ethisch, inerte massa's, noodkreten die de stilte scheuren, lichtende dageraden, etherisch en symbolisch, hoe mooi klinkt dat alles, hoe dageradisch! En als dan dat „nieuwe gebouw verrijzen zou”, dan zou de heer Frijlinck tevreden zijn; nu hoort hij nog slechts de „zoete melody van den nadertredenden tijd”, maar nu dat nieuwe gebouw, in die nieuwe kroeg, daar zullen de heilige idealisten komen, daar spreekt men citaten uit „Devina Comedia” en „Hamlet”, daar heerscht harmonisch en universeel een steriele symboliek en daar staat op de klok: „Gezelligheid kent deze tijd niet.”

En ik meen, dat de heer Otten nu juist dit bedoeld heeft: dat een paar eenvoudige woorden op de klok geschreven zijn in een tijd, dat men die eenvoudige begreep, en dat liever de kroeg kon opdoeken, dan dat gij er voor in de plaats wat mistieke teekenen op kladden zoudt, zooals ge die besproken vindt in een paar boeken van Bölsche of Steiner. Heusch mijnheer Frijlinck, velen dier menschen met het „verstarde dogmengeloof” hebben evenveel boekjes in hun handen gehad als gij, en ware dat niet het geval, ze zouden u niet benijden om uw boekenwijsheid, want zuivere menscheijkheid is meer en ook een oorspronkelijk, eigen, klaar begrip is meer. En dit laatste kan ik niet halen uit uw opinie over de kroeg en ook niet uit de uwe heeren Bestuursleden van den Obscuurlingen-ondervereeniging. Want ge hebt dit nog niet begrepen: dat de kroeg niets te maken heeft met uw universaliteit, dat al uw mooie woorden en ideeën de kroeg niet hooger zullen maken, en wel omdat ge niets laat merken van een breede, heldere overtuiging, die in u is gegroeid, die ge weet, die ge bezit, die van u zelf is — maar omdat ge frazen zegt, banaal geworden citaten van mannen, die iets waarlijk wisten, die een bezit hadden, een bezit, dat zij niet behoeften weg te moffelen in een foudraaltje van mooie woorden, zooals gij doet met uw nihil!

Als tweedejaars heb ik weinig ondervonden van den corpsgeest van vóór den oorlog, hoewel deze natuurlijk ook nog nawerke in de eerste oorlogsjaren, zoodat de heer Otten er misschien nog een glimp van kon opvangen. Maar het begrip dat ik mij steeds van kroegleven heb gevormd, verschilt toch wel zooveel van den heer Frijlinck's opvatting en van de voorstellingen en verwachtingen waarover de heer Roelfsema sprak, dat ik het recht heb deze aan te vallen. Want gij valt niet aan, mijnheer Roelfsema, heusch niet! Gij verdedigt. Ge richt een borstwerinkje op van pedanterie en frazen, omdat ge een natuurlijk weermiddel mist, d.i.: zelfbewustheid. Heusch ge valt niet aan, het komt maar zelden voor dat een minderheid zich te verdedigen heeft! Neen, zieners van een lichtende dageraad, ge zijt kippig, uw schoone termen verheffen de kroeg niet, zij zijn leeg en hebben dus niets te maken met vogel Phoenix en gezelligheid. Ge weet niet dat de kroeg het décor, het achterdoek van uw studentenleven is, ge voelt niet dat veel jonge menschen vóór u op die kroeg geleefd, gepraat, gelachen en gefeest hebben, ge voelt niet het verschil tusschen een nieuw geboenwaste salon en een huiskamer waarin geleefd is, en daarom begrijpt ge ook niets van mossen. Ge wilt dat alles verstandelijk gaan beredeneeren, maar ge ziet over het hoofd, dat die mossen leven bevatten en uw redeneeringen niet! Ge mist waardebepaling; en: waarde-bepaling en persoonlijkheid zijn één. (Ha, nu hebt gij eindelijk toch nog een kluisje uit uw „sfeer”, het klinkt immers heel filosofisch!) Kijk, uw ideaalkroeg staat tot de Phoenixkroeg als een fotografie tot een schilderij. Het kiekje komt uit een chemisch stofje, het schilderij uit menschen. En als er hier dan steeds meer jongens in Delft aankomen, die zoo ernstig zijn geworden in deze ernstige tijden, en die deze ernstigheid zoo mooi weten te vertellen aan de wereld — wel, laten die jongens dan honderd ingezonden stukken sturen, waarin ze met honderd argumenten beweren, dat zij zoo intens leven en de anderen oppervlakkig zijn, laat voor mijn part „obscurfling” een eere naam worden, maar breng uw schallend, knallend, daverend „idealisme” niet in de buurt van onze kroeg, want daar hebben eens jonge menschen aan gezelligheid gedacht.

L. M. DE JONG.

STUDIEBELANGEN.

C.-C. voor Studiebelenen.

Namens de Afdeeling der Bouwkunde maakt de C.-C. bekend dat voor hen die iets naders omtrent de studie voor B_a en B_b wenschen te weten, bij de Professoren van deze faculteit voorloopig vastgestelde lijsten van examenvakken voor de B_a en B_b studenten op aanvraag zijn te verkrijgen.

De Secretaris van de C.-C.:
D. C. SCHUMM.

—o—

De C. C. maakt bekend, dat in haar laatste vergaderingen zijn behandeld de volgende punten:

1. Ingekomen brief inzake Bibliotheek-toestanden. In verband met de steeds herhaalde klachten is een schrijven naar den betreffenden functionaris gericht.
2. Inzake ingekomen brieven over studieverbetering werd besloten niet direct zonder meer tot publicatie daarvan over te gaan wegens de noodzakelijk daaraan verbonden nadeelen.

Wel ligt het in de bedoeling van tijd tot tijd een uittreksel te geven behelzende nieuwe gezichtspunten. Nogmaals wordt hierbij elk student nadrukkelijk uitgenoodigd zijn meening over deze zaak (zie S. W. N°. 17) aan de C. C. kenbaar te maken liefst onder bijvoeging van min of meer uitgewerkte voorstellen. Er zal worden getracht in het volgende nummer van het S. W. reeds het eerste overzicht te plaatsen.

3. Diverse zaken van minder belang als eventuele risico voor mogelijke college-boeken, vaststelling inlichtingengevers, etc.
4. Overdracht functie afgevaardigde der Civiele Faculteit: „Practische Studie” van den heer Jac. P. Thijssen aan den heer E. J. Koch.

Namens de C. C. v. S.,
FRIJLINCK.

UIT DE PERS.

Vereeniging tot bestudeering van Socialistische Vraagstukken.

De maatschappelijke bewegingen, die vooral tengevolge van den wereldoorlog overal gaande zijn en het vertrouwen in de houdbaarheid der tegenwoordige politiek-economische orde ondermijnen en schokken, hebben eindelijk ook in kringen van hoofdarbeiders, z.g. intellectueelen, de behoefte doen groeien aan meerdere en diepere kennis van het wezen en de ontwikkeling der samenleving. Nu de mogelijkheid bestaat dat binnen korten tijd noodzakelijk stelling genomen zal moeten worden voor of tegen een eventuele socialistische omzetting der maatschappij, hebben personen van verschillende opvatting zich vereenigd om gemeenschappelijk de oorzaken van de economische en geestelijke vraagstukken die in verband daarmee in het middelpunt der aandacht komen.

De hiertoe opgerichte vereeniging, waartoe reeds een 60-tal leden toetraden, tracht de daartoe noodige kennis te verkrijgen en te verspreiden, door voordrachten, waartoe zullen uitgenoodigd worden vertegenwoordigers van verschillende stelsels en stroomingen, door het beschikbaar stellen van literatuur, de uitgave van geschriften en door onderlinge gedachtenwisseling.

Het voorloopig secretariaat is gevestigd te Amsterdam, Weteringschans 83, alwaar opgave van lidmaatschap, verzoeken om inlichtingen en correspondentie over het oprichten van plaatselijke afdelingen kunnen ingezonden worden.

De contributie zal progressief zijn naar het inkomen met een minimum van f 1.—.

Voorloopig Comité,

P. H. BEGEMANN.
J. VAN BREEMEN.
Mevr. C. J. HEGBROEK — D'ANCONA.
W. J. HEGTING.
B. DE LIGT.
E. N. W. MAAS.
H. J. RESINK.
P. TIDEMAN.
Mej. M. KROPHOLLER.
Voorl. Secretaresse.

CORRESPONDENTIE.

J. L. VAN SOEST. — Uw verslag kwam te laat in om nog geplaatst te worden.

AGENDA.

DELFT.

Vrijdag 11 April.
Stads Doelen: Afscheidsconcert, Stephan Partos.

DEN HAAG.

Donderdag 10 April.
Theater Verkade: „Het Duel”.
Gebouw voor K. en W.: „Op hoop van Zegen”.
Princesse-Schouwburg: Derde Conservatorium-Concert.

Vrijdag 11 April.
Theater Verkade: „Lente”.
Koninkl. Schouwburg: „Spoken”.
Diligentia: Liederaavond, W. Hora Adama.
Bouwmeester Theater: Feestvoorstelling, 25-jarig jubileum Louis Davids.

Zaterdag 12 April.
Theater Verkade: „Lente”.
Princesse-Schouwburg: „Het zevende gebod”.

Zondag 13 April.
Theater Verkade: „Lente”.
Koninkl. Schouwburg: „Lente”, ('s middags).
Princesse-Schouwburg: „Allerzielen”.

Deze week:

Bouwmeester Theater: Nap de la Mar.
Scala: „Rip-Rip”. — Scala-cabaret.

ADVERTENTIEN.

Tegen 1 Mei AANGEBODEN: een
mooie Zit- en Slaapkamer,
met of zonder pension.

Te bevragen MAARTEN TROMPSTRAAT 20, DELFT.

DRINKT:

„BAM-VIC”

(B.A.M.ARAK met VICTORIAWATER)
= de meest verfrisschende drank! =

TE KOOP AANGEBODEN
VOOR IEDER AANNEMELIJK BOD

1 Riefter-Passerdoos (nieuw zilver) zeer goed onderhouden, c^a. 14 × 22 c.M.; Weekblad „De Ingenieur”, 1901 t m 1912 geb., 1913—1917 en 1918 niet geb. Brieven onder No. 22, aan het Bureau van dit Blad.

Th. VAN DER MEER
HORLOGERIE. OPTICIEN.
BYOUTERIE.

Voorstraat 55. DELFT. Telefoon No. 535.

Graveer-Inrichting Voorstraat 96

H. W. KARDOLUS
KLASSIEKE e. a. BEELDWERKEN
STEMPELS. - NAAMPLATEN.

UITGAVEN VAN DE TECHNISCHE BOEKHANDEL
EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. DELFT

NIEUWE DRUKKEN:

BEKNOPTTE SCHEIKUNDE DER SUIKERS,

door Prof. Dr. J. BÖESEKEN. 2e druk.

Prijs in blauw linnen band f 5,25 en 10% verhooging.

TABELLEN VOOR HET SCHEIKUNDIG ONDERZOEK VAN ANORGANISCHE STOFFEN,

door F. H. EYDMANN JR. 7e druk.

Prijs in blauw linnen band f 2,60 en 10% verhooging.

PRACTISCHE OEFENINGEN IN NATUURKUNDE VOOR A. S. TECHNOLOGEN,

door Prof. Dr. M. DE HAAS. 4e druk.

Prijs in blauw linnen band f 5,50 en 10% verhooging.

LEERBOEK DER TOEGEPASTE MECHANICA,

door Prof. J. KLOPPER. Deel I. 2e druk.

Prijs in blauw linnen band f 15,— en 10% verhooging.

TER PERSE:

LEERBOEK DER TOEGEPASTE MECHANICA,

door Prof. J. KLOPPER. Deel II. 2e druk.

LEERBOEK DER BESCHRIJVENDE MEETKUNDE,

door Prof. Dr. H. DE VRIES. Deel I. 2e druk.